

Madona z nároží - Gott, Karel

Madona z nároží,
přístupná,
ústa hříšně svádívá,
jak anděl s náloží,
v očích má
příslib hrátek lásky.

Maják všech zbloudilých,
co tmou hledají
svůj záchranný prám,
z madony sálá hřích,
let pár, škoda jí
k těm nájemným hrám.

Svůj půvab v tmách
prodáváš, beznaděj nebo útěk,
déšť tvé sny splách,
kde jen jsou,
kdy se vrátíš zpátky k snům,
k láskám a dávným snům.
k dávným snům.

Madona z nároží,
vábivá,
letní přízrak půlnoční,
něhu a dávku lží
namíchá,
nápoj náhlé lásky.

Hned začne vášní plát,
hned ztrácí jak stín
svůj původní žár,
běh věcí má svůj řád,
je znám z oficín,
vše za mincí pár.

Svůj půvab v tmách
prodáváš, beznaděj nebo útěk,
déšť tvé sny splách,
kde jen jsou,
kdy se vrátíš zpátky k snům,
k láskám a dávným snům.

Vrať se ke svým snům.